

Tuore lehti

RIITTA VALTOKARI

Pitkä talvi on takana. Erikoinen sellainen. Pimeys on väistynyt. Ihana aurinko on tullut. Korona-kurimuksen ote on hellittämässä. Luonnossa ovat vehreys ja vihreys nähtävillä. Kuultavilla. Kevään tuoksuina nenässä. Monet rukoukset on menneen talven aikana rukoiltu. Siihen meitä kehoitetaan. ”Heittäkää kaikki murheenne hänen kannettavakseen, sillä hän pitää teistä huolen”. (1. Piet. 5:7). Mielissä ja rukouksissa on ollut, milloin tämä loppuu? Odotus keväästä ja kesästä, tilanteen helpottamisesta, on ollut kaikkien ajatuksissa.

Jumala antaa aikoja. Monenlaisia. Myös sellaisia, joita emme haluaisi ottaa vastaan. Niitä, jotka eivät ole mieluisia. Olemme olleet kuin hämärän verhossa talven. Uudessa keväässä, sen tuoreudessa, on paljon mahdollisuutta. Tuore kasvu tuo elämään iloa. Uusi kesä on vielä avaamaton ja täynnä toivoa. Olemmeko olleet tämän talven kuin arkissa? Omis-sa poteroissamme. Kodeissamme. Ehkä eristyksissä ja yksin. Epätietoisena siitä mitä tulee tapahtumaan. Nooa oli perheensä kanssa arkissa (1. Moos. 7–9). Pimennossa. Ehkä pe-loissa. He odottivat. Ympärillä myrskysi. Milloin tämä loppuu?

Jumala ei unohtanut Nooa ja muita arkissa olevia. Oman aikansa he odottivat. Kärsivällisesti. Kunnes aika oli oikea. Kyyhkynen toi

Nooalle arkkiiin tuoreen lehden. Se lehti merkitsi paljon. Arkin aika alkaa olla ohitse. On edessä uusi kevät. Uusi elämä. Uusi ilo ja Jumalan siunaus. Nooa rakensi Herralle alttarin. Oli aika kiittää.

Jumala on ajan herra ja meidän aikamme on täysin Hänen käsissään. Hän valitsee meille ajat ja paikat. Hän loi ajan, jossa ihminen ja

maailma ovat kiinni. Jumala itse on kuitenkin ajaton. Hän on iankaikkinen, hänessä ei ole alkua eikä loppua. Jumala on ollut aina ja tulee aina olemaan. Me olemme saaneet oman aikamme ja elämämme Jumalalta lahjaksi. Uuden kevään. Tuoreen lehden. Kasvun ja mahdollisuuden. On aika käydä alttarin ääreen. Rukoilla ja kiittää.